

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep d.d. 3 oktober 2008 van X, hierna te noemen appelland, tegen het besluit d.d. 12 september 2008 van de examencommissie van de Faculteit Sociale Wetenschappen (FSW), waarbij appelland op grond van artikel 5.3 lid 1 van de Onderwijs- en Examenregeling 2008-2009 van de Masteropleidingen Human Resource Studies, Leisure Studies, Organisation Studies, Sociology, Psychologie en Geestelijke Gezondheid en Sociale Psychologie, hierna te noemen, de regeling, geen toelating wordt verleend voor de masteropleiding Sociale Psychologie.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan, of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, op 11 november 2008 laten weten geen minnelijke schikking te hebben bereikt. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd.

Op 20 november 2008 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appelland aanwezig. Namens verweerster verschenen X, X en X. Tijdens de zitting zijn appelland en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appelland, zijnde een student aan de bacheloropleiding Psychologie, heeft vooruitlopend op de afronding van deze opleiding om toelating verzocht tot de masteropleiding Sociale Psychologie op grond van de hardheidsclausule, zoals opgenomen in art. 5.3 lid 4 van de regeling. Op basis van die bepaling kan verweerster in geval van bijzondere omstandigheden ten voordele van de student afwijken van het bepaalde in art. 5.3 lid 1 van de regeling. Om te voldoen aan de eisen voor de mastertoelating, zoals genoemd in art. 5.3 lid 1 van de regeling, komt appelland 12 studiepunten (ects) tekort. Appelland meldt, ondanks persoonlijke problemen, gedurende het afgelopen studiejaar 74 studiepunten te hebben behaald en daarmee bewezen te hebben een zwaar studieprogramma aan te kunnen. Bovendien is hij de opinie toegedaan dat hij benadeeld is vanwege het vertrek van de thesisbegeleider naar een andere universiteit. Omdat daardoor de uiterste termijn van inlevering van de bachelorthesis samenviel met de data van de vijf af te leggen tentamens om te voldoen aan de ingangseis voor de masteropleiding heeft hij, naar zijn gevoel, moeten kiezen tussen het afronden van de thesis of het maken van tentamens. Hierdoor heeft hij aan drie tentamens niet deelgenomen. Appelland geeft aan sterk de indruk te hebben dat, indien hij de thesis wat later in had mogen leveren, hij wel voldoende studiepunten zou hebben behaald.

Verweerster geeft aan dat appelland in de eerste vier jaar van inschrijving 82 studiepunten (ects) heeft behaald en gepoogd heeft het afgelopen studiejaar 98 studiepunten te behalen. Omdat appelland had aangegeven vanwege persoonlijke omstandigheden naar het buitenland te willen vertrekken en niet van plan te zijn aansluitend aan de bacheloropleiding de masteropleiding te volgen, was aan appelland, eerder dan gebruikelijk, toegestaan aan de bachelorthesis te beginnen.

Verweerster stelt dat het gebruikelijk is dat tussen thesisbegeleider en student voor de aanvang van de werkzaamheden op basis van de 'Regeling bachelorthesis psychologie' nadere afspraken gemaakt en vastgelegd worden over onder meer de rapportagefasen en de deadlines. De regels zijn kenbaar gemaakt op Blackboard Course-info. Het op 19 maart 2008 in dat kader overeengekomen plan van aanpak tussen begeleider en appellant is als bijlage aan het verweerschrift toegevoegd. Uiterlijk op 18 juni 2008 had appellant de thesis moeten inleveren. Verweerster meldt dat appellant echter zijn thesis minimaal vier weken na de deadline heeft ingeleverd en dat er geen enkele indicatie is dat appellant bij de afronding van de thesis hinder heeft ondervonden van het aanstaande vertrek van de scriptiebegeleider. Dat appellant ervoor gekozen heeft tijdens het schrijven van de scriptie niet deel te nemen aan drie tentamens en dat hij geen afspraak heeft gemaakt met de studieadviseur om een studeerbaar programma op te stellen voor het grote aantal vakken dat hij wenste te behalen, acht verweerster voor eigen rekening en risico van appellant. Toelating tot de masteropleiding Sociale Psychologie is conform de regeling slechts mogelijk indien maximaal 12 studiepunten openstaan. Aangezien appellant nog 24 studiepunten dient te behalen en naar de opinie van verweerster geen bijzondere omstandigheden heeft aangevoerd, wordt, mede ter voorkoming van rechtsongelijkheid met andere studenten toelating tot de masteropleiding niet toegestaan.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Het college overweegt dat het masterprogramma en de toelatingseisen door de faculteit worden bepaald en vastgelegd zijn in de regeling. Het college oordeelt dat verweerster de bevoegdheid heeft ten behoeve van de kwaliteit van de opleiding eisen te stellen en deze eisen aan te scherpen en vast te leggen.

Ingevolge artikel 7.61 lid 6 WHW is de toetsing door het college beperkt tot een rechtmatigheidstoetsing. De bevoegdheid tot toelating tot de opleiding is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Aldus dient het college te beoordelen of verweerster in redelijkheid tot het door haar genomen besluit heeft kunnen komen.

Hiertoe wordt in de eerste plaats vastgesteld dat appellant in de bacheloropleiding nog 24 studiepunten heeft openstaan en daarmee 12 studiepunten (ects) tekort komt om conform de regeling toegang te hebben tot de masteropleiding Sociale Psychologie. Uit de gedingstukken blijkt dat appellant op 19 maart 2008 een plan van aanpak is overeengekomen met zijn scriptiebegeleider, waarin de rapportagefasen en deadlines voor de thesis waren vastgelegd.

Appellant heeft het college niet kunnen overtuigen van zijn standpunt dat hij hinder heeft ondervonden bij zijn afstuderen door het aanstaande vertrek van zijn scriptiebegeleider op het einde van het studiejaar in combinatie met het grote aantal nog te behalen bachelorvakken en dat het als onredelijk is aan te merken dat deze omstandigheid bij zijn verzoek om toepassing van de hardheidsclausule door verweerster niet als bijzondere omstandigheid gehonoreerd is. Verweerster heeft appellant immers uiteindelijk meer tijd toegestaan voor de afronding van de scriptie.

Het college kan de opinie van verweester volgen dat de zelfstandig gemaakte studieplanning voor eigen rekening en risico van de appellant blijft en in onvoldoende mate sprake is van bijzondere omstandigheden om tot toepassing van de hardheidsclausule over te gaan. Het college oordeelt dat verweester in redelijkheid tot het in geding staande besluit heeft kunnen komen.

Het college acht daarmee het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 20 november 2008 door het College van Beroep voor de Examens.

X
Secretaris

X
Voorzitter